పాతకథ

పురాణం సూర్యప్రకాశరావు

"ఏవ్యక్తితోనైనా సరే కాసేపు మాట్లాడే అవకాశం దొరికితే చాలు అతణ్ణి గురించి ఓ కథ రాయటానికి సరిపడే సమాచారాన్ని 'సేకరించగలను' అని అన్నారు ఓ సుప్రసిద్ధ ఆంగ్ల రచయిత. ఈ ప్రకటనలో కేవలం ఆయన ప్రజ్ఞ మాత్రమే కాకుండా "ప్రతి జీవితమూ అద్భుతమూ రసవత్తరమూ అయిన కథావస్తువే అవుతుంది దర్శించగలిగితే" అన్న సత్యం ఇమిడివుందా అనిపిస్తుంది. ఆ ప్రకటనని దృష్టిలో పెట్టుకుని నేనూ ఓ చిన్న ప్రయోగం చేసింతర్వాత ఈ సత్యం బోధపడింది.

* * *

చక్రపాణిని అడిగాను. "మీ జీవితంలో మిమ్మల్ని ఎక్కువగా కదిలించిన రసవత్తరమైన మరుపురాని అనుభవాలు ఏమైనా ఉన్నాయా? చెప్పటానికి వీలున్నదా?" అని.

ఆయన చెప్పిన కథ ఇది:

చక్రపాణి చిన్ననాటినుంచి చదువులో అందరికంటె ముందు వుండేవాడు. పోటీల మీద అందరికంటె మంచి మార్కులు తెచ్చుకునేవాడు. తోటి విద్యార్థులు చాలామంది అతని దగ్గరకొచ్చి చదువుకుంటూ వుండేవారు. అలా చదువుకునేవాళ్లలో అనూరాధ అనే అమ్మాయికూడా ఉండేది.

పెద్ద చదువులోకి వచ్చింతర్వాత కూడా ఆ పరిచయాలు అలా వృద్ధిచెందుతూనే వచ్చాయి. ఒకనాడు అనూరాధ చదువుకుందుకు తీసుకు వెళ్లిన పుస్తకం తిప్పి పంపుతూ, అందులో ఒక ప్రేమలేఖను కూడ ఉంచింది. చదువుకుని చక్రపాణి తికమకపడ్డాడు. చిన్ననాటి నుంచి పరిచయం వున్నా ఆమె గురించి అతను వేరుగా ఎప్పుడూ ఆలోచించి ఉండలేదు. పరస్పరం ప్రదర్శించుకునే స్నేహ సంబంధమైన అభిమానాన్ని ఆమె ఇలా అపార్థం చేసుకుందా? ఈ అభిమానాన్ని ఆమె ప్రేమగా రూపొందించుకుందా?' అని అతను కలవరపడ్డాడు. ఈ సంఘటన మొత్తానికి అతనిలో పెద్ద సంచలనాన్ని తెచ్చింది. మొదట్నించీ ఎంతో బాధ్యతతో వ్యవహరించటానికి అలవాటుపడిన కుటుంబ భారాన్ని ఒక్క రెక్కమీద మోస్తున్నవాడు కావటంవల్ల ఏ పని చెయ్యటానికైనా నాలుగు వైపులించి ఆలోచించిగాని అడుగు ముందుకు వెయ్యని మనస్తత్వం అతనికి అలవడివుంది.

ఆమె ముఖతా తన అంతస్సు విప్పి చెప్పింతర్వాత అతని భావాలు, ఆలోచనలు అదుపుతప్పి అతణ్ణి తల్లకిందులు చెయ్యక పోలేదు. 'తాను కూడా ఆమెను ప్రేమిస్తున్నాడా''అని తియ్యగా అనిపించిందతనికి. ఈ అనురాగం బలపడి ఆమెను తలచుకున్నప్పుడల్లా ఆనందంతో కొండంతగా ఉప్పొంగినట్లు అనిపించినా అఖాతమంత దిగులు వెన్నంటి కృంగదీస్తూ ఉండేది. ఇంత ప్రేమాభిమానాలను ఆమె మీద పెంచుకుంటె చివరికి భగ్నమైతే ఈ జీవితాలు ఏమైపోతాయో అని కూడా అతడు ఆలోచించకపోలేదు.

తన ఉత్తరానికి సమాధానం ఆశించిన అనూరాధతో అతను ఈ విషయమే చెప్పాడు. "చూడు అనూరాధా. నను అపార్థం చేసుకోకుండావుంటే ఒక్కమాట చెబుతాను. నీ అంతట నువ్వే ఆలోచించు. మనిద్దరి పొత్తూ సాధ్యపడేదేనా?"

ఆమె సమాధానం ఇవ్వలేదు. తల వంచుకునే కూచుంది మూతి ముడుచుకుని.

"ఎందుకు సాధ్యం కాదు?" అని నీ ప్రశ్న. నన్ను వివాహం చేసుకున్ననాడు మనం సమాజాన్ని ధిక్కరించాల్సి వుంటుంది. మన కుటుంబంతో మనకిఉన్న సంబంధాలన్నీ తెగిపోతాయి. అయినా ఫర్వాలేదు—నా రెక్కలమీద నేను నిలబడ గలిగితే. ఆ శక్తి కూడా ప్రస్తుతం నాకులేదు. నా చదువూ ఓ కొలిక్కిరాలేదు. పట్టుమని పదిరూపాయలయినా సంపాదించే శక్తి లేనివాణ్ని నిన్ను ఏం సుఖపెట్టగలను. "చివరకి ఇన్ని త్యాగాలు చేసి ఇంతమందినీ కాదని మనకి మనమే భారమై ఏమిటి బావుకునేది?"

ఆమె ఉలకలేదు. పలకలేదు.

చివరికి అతను "ప్రేమ అనేది ఉన్నవాడు ఇలా ఎవరూ చెప్పలేరు. ఇవన్నీ సాకులు" అనుకుంటున్నావుకదూ? జీవితంలో సాహసమొక్కటే చాలదు అనూరాధా! అర్హతలు కావాలి. బ్రతకటానికి" అన్నాడతను.

అయినా ఆమె మనసు మార్చుకోలేదు. ఆమె తన్ని అపార్థం చేసుకుంటుందేమో అనే బాధ అతనికి లేకుండా ఆమె చివరికి "మీ మనసు నాకు తెలుసు. నా మనసు మళ్లించకోలేకుండా ఉన్నాను" అని సమాధానం చెప్పింది. ఆఖరి మాటలు సగం బైటకీ సగంలోపలికీ మింగుతూ.

జీవితంలో నిర్మలమైన ప్రేమని పొందగలిగే భాగ్యం ఎందరికి లభిస్తుంది? ఆమెకు తాను తప్ప అన్యమైన యోచన లేదనే తలపు అతణ్ణి ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసింది.

"ఒక పని చేదాం అనూరాధా"

ఆమె కళ్లలో వెయ్యి దీపాల వెలుగు చూశాడతను.

"జీవితాన్ని తేలిగ్గా అంచనా వెయ్య

ఎన్నిచిత్రాలు చూసినా ఎన్నడూ కాని
కలగని పరిపూర్ణతృప్తినిచ్చే చిత్రం
ప్రసాద్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ సమర్పించు
విజయచాముండేశ్వరి పిక్చర్స్ వారి
నవరాత్రి
నిర్మాత ఎ.వి.సుబ్బారావు దర్శకుడు టి.రామారావు

హెచ్‌ఎంవి వారి
అపూర్వమైన కానుక
1966 మేలా
రు.65/ల దాకా
ఖరీదు చేసే
"HIS MASTER'S VOICE"
మీరు కోరుకున్న రికార్డులు
ఉచితంగా బహుమానం
హెచ్‌ఎంవి రికార్డు ప్లేయర్
ఏదైనా కొన్నవారికి

HMV రేడియోలు
రికార్డు ప్లేయర్లు, రికార్డులు
లభించును.
అథరైజ్డు డీలర్సు:
విజయ స్టోర్సు
శ్రీ బ్రహ్మానంద బిల్డింగ్స్ ఎదురుగా
మెయిన్ రోడ్, గుంటూరు-1.
Phone No: 1191

పోయింది. ఇక ఆ తర్వాత జరగవలసిన కట్టడులు, అభ్యంతరాలు, నెత్తి మొత్తుకోవటాలు, బెదిరింపులు వచ్చి చెప్పటం అన్నీ జరిగాయి. తండ్రి తెలివైనవాడు. "హతెరీ! ఎవడువాడు? చీల్చుతాను నరుకుతాను అనకుండా నయానా భయానా పిల్లకే నచ్చచెప్పాలనిచూశాడు. "మరొకరయితే ఏం చేసేవారో తెలుసా?" అని తల్లి భయపెట్టింది. ఈ బెదిరింపుల కట్టడులు తట్టుకోలేక "ఇక మీ ఇష్టం" అనే వరకూ ఒత్తిడి చేసారు. అనూరాధ దృష్టిలో అంత మంచి తల్లిదండ్రులూ ఒక్కసారి అర్థంలేని మనుష్యులయిపోయారు.

గుట్టు చప్పుడు కాకుండా రెండో ఇంటివాడికి తెలియకుండా జరిగిపోవాల్సిన పెళ్లి విషయంలో ఇద్దరూ అమాయకంగా ప్రవర్తించామనే తలపుతో చక్రపాణి క్రుంగిపోయాడు. చేసిన పొరబాటు కూడ దిద్దుకోవటానికి వీల్లేనిది. "ఏం చెయ్యను? నీ చెప్పు చేతుల్లో చిక్కుకొనిపోయాను. ఓడిపోయి తలఒగ్గాను. బందీనైపోయాను" అని చివరి పంక్తులు రాసిందామె.

మొయ్యలేని దుఃఖం ముంచుకు వచ్చిందతనికి.

జరిగిందంతా ఒక కలగా మరచిపోవటానికి అతను శతవిధాల ప్రయత్నించాడు. "ఇక్కడి తప్పెవరిది?" అన్నది ప్రశ్నకాదు. జరగబోయే అవాంఛనీయమైన పరిణామాలను అదుపులో పెట్టలేనప్పుడు మనసునైనా అదుపులో పెట్టుకోవటం ఎలా? అన్నది ప్రశ్న.

చక్రపాణి చెమ్మగిల్లిన కళ్లను వత్తుకుంటూ అన్నాడు. "కాలం అన్నిటికన్న శక్తివంతమైనది. ఎంతటి విషాదాన్నయినా ఎల్లకాలమూ భరిస్తూ కూర్చోలేము" అని. ఎంతో బరువుగా అతను ఎంతో అనుభవంతో అన్నమాటలవి.

రెండు సంవత్సరాలు గడిచింతర్వాత అనూరాధ ఓమారు చక్రపాణి ఇంటికి వచ్చింది. గృహిణిగా ఎంతో అనుభవాన్ని పెంచుకుంది ఆమె. ఎంతో ఆప్యాయంగా ఒకరినొకరు పలకరించుకున్నారు. తన సంసారం గురించి ఎంతో గర్వంగా ఎన్నో సంగతులు ఆమె వినిపించింది. ఆమె భర్తకు తనంటే ఎంతో ప్రేమట! తను ఎలా చెబితే అలా జరిపిస్తారుట!

"సంతోషం అనూరాధా! నే నింకా పరీక్ష పాసు కాలేదు. జీవితంలో అనుకున్నవి అనుకున్నట్టుగా జరగవు. ఇది మామూలే" అన్నాడు చక్రపాణి.

ఆమె నొచ్చుకుంది అతని ధోరణికి. ఆమె చేతిలోని ఎర్ర రుమాలు మూటని బల్లమీదపరిచి "మిఠాయి తెచ్చాను. తీసుకోండి" అంది.

"మిఠాయి తిన్నతర్వాత రుమాలు నాకిచ్చేస్తావా మరి"

"ఇవ్వకపోతే తినరా?"

ఆమె కిలకిలా నవ్వుతూంటే తనవంతు మిఠాయిని చప్పున గొంతులో వేసుకున్నాడతను.

"ఇంతకీ ఏమిటి విశేషం తీపి తినిపించావు?"

"ఇవాళ మా అబ్బాయి పుట్టినరోజు"

ఆమెకు వివాహం జరిగిందని తెలిసింతర్వాత కూడా మనసు సరుబాటు చేసుకోలేక ఏ అఘాయిత్యానికి సిద్ధమవుతుందోనని అతను అతను ఆందోళన చెందాడు. ఇంటి ఇల్లాలుగానే గాక ఈ నాటికి తల్లిగా కొత్త బాధ్యతలో కొత్త అనురాగంలో చిక్కుకొనటంతో జరిగిన సంగతులగురించే అవమానమూ ఆలోచిస్తూ కూర్చొనే సావకాశమూ లేదు. ఉన్నా అంత ఉద్రేకమూ రాదు. ఇక ఆమె గురించి దిగులులేదు. ఆమె కాపరం స్థిరపడిందని తృప్తి చెందాడతను. పుస్తకాలలో మల్లే మనుష్యులు జీవితంలో ప్రవర్తించలేరు. అలా ప్రవర్తించగలిగివుంటే ఇలాంటి విషయాల గురించి రాయాల్సిన అవసరం ఏనాడో తీరిపోయి ఉండేది. జీవితంలో మనుషులుచేసేపనులు పుస్తకాలలోకి ఉన్నదున్నట్టుగా వ్రాస్తే 'పిరుత్తి పిరికివాళ్లు' అని పాఠకులు తేలిగ్గా అనేస్తారు. పాఠకుల అంచనాలు పూర్తిగా కాదంటున్నాననుకోకండి. వాళ్లు వూహిస్తున్నట్టుగా కూడా లోకంలో జరుగుతూంటాయి. కాని అలా జరగటం ఆ మన:

ష్యల జీవిత పరిస్థితులు, కుటుంబ పరిస్థితుల సమాజ పరిస్థితులు, వ్యక్తుల సంస్కారాలమీద ఆధారపడివుంటాయి. అందులో ఇలాంటి విషయాలు కతి అంచుమీద నడకలాంటిది. ఉద్రేకంతో చేసే

పాతకథ

పొరబాటు ఒక్కొక్కప్పుడు అఘాతంలోకి తోసేస్తాయి. కొందరు తొందర పడి పోతారు. కొందరు నిగ్రహంతో వ్యవహరిస్తారు.

దివ్యమైన పరిమళం

ప్రియం

మనోహరమైన ప్రిశ్శ సుగంధము మిమ్ము స్వప్నసౌధాలచేర్చును. మిమ్ము దినమంతా నవ కుసుమ సౌరభముతో ఉల్లాసముగా నుంచును.

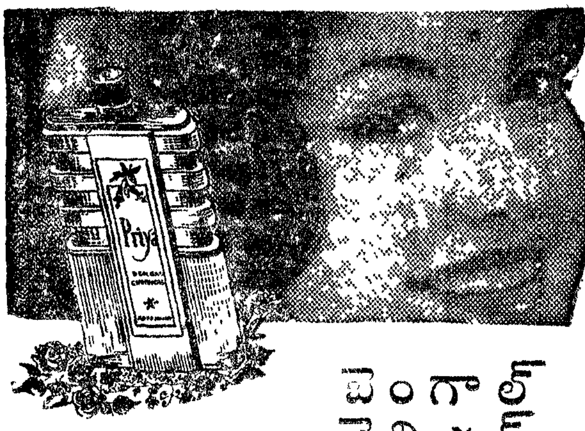

బెంగాల్ కెమికల్

కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూరు * ఢిల్లీ.

ఓం! తత్! సత్!

సుఖ జీవిత సేవ

"సిద్ధవైద్యమహిమ"

సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి గారి

'మేల్ మాయిల్ మందు'

(Regd)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జి (చర్మసంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమ్మిర్లు సూదితో పొడచినప్పుడు నొప్పి లేకుండుట, నిప్పువడి బొబ్బలు గలిగినా తెలియకుండుట, దుర్నీరు నర, అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తములో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) చేతివ్రేళ్ళ ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పాదము వంద పల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు వ్రేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు సొట్టపడుట, చూచుటకు వినుగు పుట్టించు రణములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారిణి.

1 మండలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 8-50 తపాల ఖర్చు రు. 2/-

8 ఔన్సుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 3-50 తపాల ఖర్చు రు. 1-50

సిద్ధ డాక్టర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి & సన్సు

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

వయసు ఉద్రేకంలో ఏనాడూ ఇద్దరూ ఒళ్ళు తెలియని స్థితికి పోలేదు. అది ఒక విషయంగా ప్రవర్తించారు.

ఆమె చెబుతున్న ప్రతి సంగతి అతనిలో ఆందోళనని పధని, తగ్గిస్తున్న మాట నిజమే అయినా ఏదో వెలితి మాత్రం అతనిలో ఉండిపోయింది. "అయ్యో ఇంకోలా జరిగివుంటే ఎంత బాగుండేది. ఆమె తనకు దూరం అయిపోయిందే" అనే బాధ తాలూకు వెలితి అది. అది ఎక్కడ బయట పడుతుందో నని జాగ్రత్తగా తూచి తూచి మాట్లాడాడు.

"నా గురించి దిగులు లేదన్నారు. బాగానే వుంది. అలాగే మీ గురించి నాకు దిగులు వుండకూడదుగా మరి" అంది అనూరాధ ఉన్నట్టుండి.

అతను క్షణం తత్తరపడినా తేరుకుని "ఇప్పుడు నాకేం వచ్చింది" అన్నాడు.

"ఇన్నాళ్ళూ పెళ్ళెందుకు చేసుకోలేదు."

"చదువు పూర్తయేవరకూ చేసుకోదల్చుకోలేదు."

ఆమె నవ్వు నాపుకుంటూ "ఆ చదువు పూర్తి వటం అంటూ ఉంటుందా?"

అతను సిగ్గుపడుతున్నట్టుగా తలవంచుకున్నాడు.

ఆమె నిట్టూర్చింది. చివరికి వెళ్ళిపోతూ, ఆమె "ఇలా ఒంటరిగా రావటం మీ కిష్టంలేదుకదూ. మీరో ఇంటి వారైతే ఇలా సంకోచించాల్సిన పనిలేదు" అంది.

"నువ్వు ఎక్కడో అక్కడ కులాసాగా వుంటే అంతేచాలు"

ఆమె ఆగిపోయి వెనక్కి తిరిగి "అంతేనా?" అంది కొండంత దిగులు స్వరంతో. "నే నలా తృప్తి పడలేను సుమండీ. మిమ్మల్ని చూడకుండా ఉండలేను సుమండీ" అన్నట్టుగా ఆమె చూసింది అంటాడు చక్రపాణి.

ఎర్రజేబు రుమాలు వదిలిపెట్టి అనూరాధ వెళ్ళిపోయింది. ఆ జేబు రుమాలుతో చెమ్మగిల్లిన కళ్ళను వత్తుకున్నాడు

చక్రపాణి.

*　　*　　*

ఆతర్వాత వివాహం విషయంలో అతణ్ణి ఒప్పించటానికి పెద్దవాళ్లకు తలకు మించిన వ్యవహారంకాలేదు. వివాహం జరిగింది. సరస్వతి కాపరానికి వచ్చింది. ఎంతో ఆదరించాడు భార్యని. ఆమె మంచితనానికి ముగ్ధుడై గర్వించాడు. ఏడాది తిరగ్గానే కొడుకు పుట్టాడు. చక్రపాణి అంటాడు. "నేను నా భార్యను ప్రేమిస్తున్నాను. ఆదరిస్తున్నాను. కాని నా అంతస్సులో అనూరాధ స్థానం మటుకు ఇంకొకరు ఆక్రమించుకోలేరు. అనూరాధ అంతస్సులోనూ నా స్థానం అటువంటిదే. ఆ సత్యం ఇప్పుడు నాకు బోధపడింది" అని.

సరస్వతితో ఈ గొడవ లేవి అతను ప్రసా వించదలుచుకోలేదు. ఈ సంగతి సరస్వతికి తెలుస్తే చాలా బాధపడవచ్చు. లోలోపల దాచుకుని మానసికంగా ఆమె కుంగిపోవచ్చు. ఎవరో అనూరాధలాంటి వాళ్ళకి తప్పించి అసూయా ద్వేషాలకు అతీతంగా ఉండలేరు. అందుకనే ఈ రహస్యం ఆమె దగ్గర దాచాడు సంసారక్షేమంకోసం.

సరస్వతి అతని జీవితంలోకి ప్రవేశించిన తర్వాత అనుకోని మార్పులు అతనిలో చాలా వచ్చాయి. ఇప్పుడతని జీవితం ఆగిపోయిన గడియారంలాలేదు. తిరిగి నడక సాగించింది. జీవితంలో చిన్న విషయాలయినా, పెద్ద విషయాలయినా అతను శ్రద్ధ పడుతున్నాడిప్పుడు. నిరంతరంగా ఆలోచిస్తూ పరాకుగా ఉండే అలవాటు తప్పుతోంది. అడుగడుగునా హెచ్చరిస్తూ సరస్వతి అతణ్ణి వెన్నంటి ఉండేది.

"మేమూ కాపరాలు చేసాంగాని ఇంత అతి భేషజం ఎరగం" అని కొందరు అనుకోక పోలేదు సరస్వతి గురించి.

ఇప్పుడతనికి తాపత్రయాలు పెరిగాయి. బాధ్యతలు పెరిగాయి. కోరికలు పెరిగితే వాటంతటవే అన్నీ పెరుగుతాయి. ఉద్యోగ బాధ్యతలు, ఇంటి బాధ్యతలు, తీరిక సమయంలో కుర్రవాడితో ఆటపాటలు ఇవన్నీ అతనిలో చంచలనాన్ని తెచ్చాయి.

"ఒక్కసారి అనూరాధ ఈ సంసారం చూడటానికివస్తే బాగుండును. ఎక్కడ వుందో ఏమిటో" అనుకున్నాడు. మనసారా ఒకనాడు.

అనుకున్ననాడే ఆమె వచ్చింది. ఆకుపచ్చరంగు రుమాలునిండా యాపిలుపళ్లు మూట కట్టుకుని. ఆమె గుమ్మంలో అడుగు పెట్టగానే ఆమె కాళ్లను చుట్టేసాడు బాబు. లోపల్నించి వస్తూనే ఈ దృశ్యాన్ని చూసిన చక్రపాణి క్షణం ఆశ్చర్యంతో నిలబడిపోయి తేరుకుని స్వాగతం చెబుతూ "నీకు నూరేళ్ళు ఆయుర్దాయం. ఇవాళే నీ గురించి అనుకున్నాను" అన్నాడు. "మనకి నూరేళ్లు ఏనాడో నిండిపోయాయి. ఇది కొత్త జీవితం" అనుకుంది అర్థస్వగతంగా బాబుని చంకకెత్తుకుని.

చప్పున కన్నీరు సుళ్ళుతిరిగి శరీరం జల్లుమన్నట్లయిందతనికి.

బాబుని ముద్దుపెట్టుకుని "బాబు మీ పోలికకాదు సుమండీ" అంది.

భార్యకు పరిచయం చేసాడు అనూరాధని. "చిన్నప్పుడు నా దగ్గర చదువుకున్నది" అని.

ముగ్గురూ బయట వరండాలో కూర్చుని చీకటి పడేవరకూ ఆ కబుర్లూ ఈ కబుర్లూ చెప్పుకుంటూ గడిపేసారు.

"ఈ రుమాలు నాకిస్తావా. నేను తీసుకు వెళ్లనా" అంది అనూరాధ బాబుతో. చేతిలోని ఎర్రజేబు రుమాలుని బాబు గట్టిగా పట్టుకుని తల్లి ముఖంలోకి చూసాడు.

సరస్వతి బాబుని దగ్గరగా తీసుకుని "ఇవ్వను. ఈ జేబురుమాలంటే మా నాన్నకు చాలా ఇష్టం అని చెప్పు" అంది.

అనూరాధకి పరిస్థితి అర్థంగాక తికమక పడింది.

చక్రపాణి కంగారు కప్పిపుచ్చుకోవటం ఎవరూ గమనించలేదు.

"పోనీ ఈ ఆకుపచ్చ రుమాలు ఇస్తాను. తీసుకుంటావా?" అంది అనూరాధ ఆమె పచ్చరంగు రుమాలు అందకుండా ఎత్తిపట్టుకుని.

బాబు చెయ్యి జాపాడు. ఒక్కవూపున కుర్రవాణ్ణి ఎత్తి పట్టుకుని ముద్దుల వర్షం కురిపించింది అనూరాధ.

ఆమె ఆనందానికి అతడు సంతృప్తి చెందినా ఇంకా లోతుగా ఆమె ప్రవర్తనే

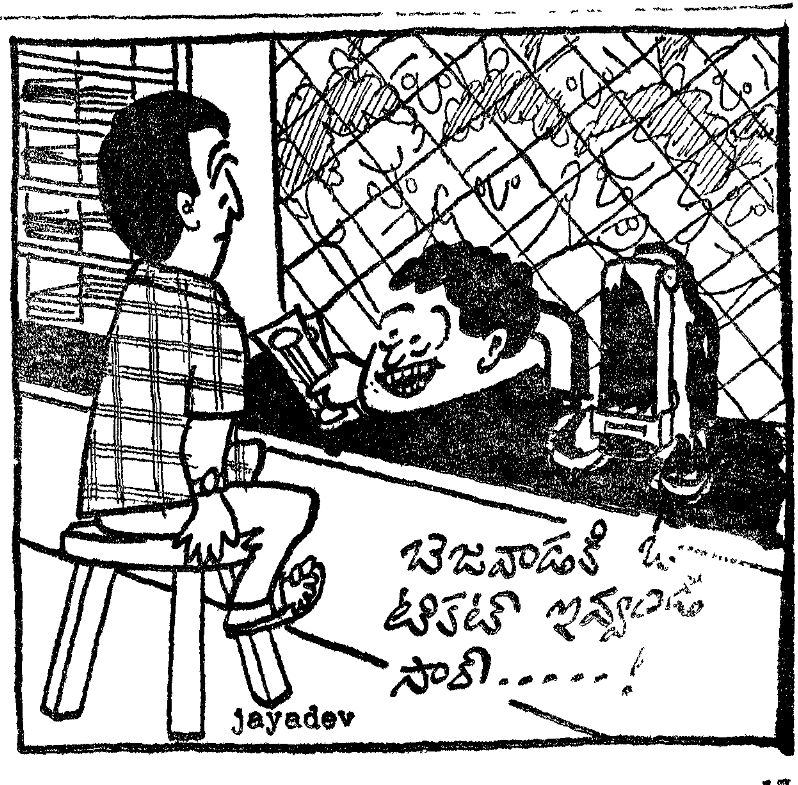

భార్య అనుమానపడుతుందేమోనని అతని భయం.

అనూరాధ వెళ్ళిపోతూ "చాలా సంతృప్తిగా ఉంది ఇవ్వాళ" అంది.

తనని సంతోషపెట్టగలిగాననే తృప్తి అతనిముఖంలో అనూరాధ గమనించింది. అంతకంటె కావలసిందేముంది?

ఇంతవరకూ చెప్పి పూరుకున్నాడు చక్రపాణి.

నేను వ్యాఖ్యానించాను: "ఇంత లేత వయస్సులో ఎన్ని అనుభవాలో. ప్రేమించటం, భగ్నమవటం, త్యాగం చెయ్యటం, ఇంత నిశితమైన అనుభవాలను, ఎలా తట్టుకోగలిగారు? ఆమె అన్నట్లుగా నిజంగా మారేళ్ళూ నిండి పండిపోయారు మీరు" అని. చనువు తీసుకుని చిన్న సలహా కూడా ఇచ్చాను. ఇంతవరకూ ఈకథని మీ భార్యకు తెలియకుండా ఉంచటం చాలా మంచిదయింది. ఇకముందూ తెలియనివ్వకండి. బయటపడి కూడని రహస్యాలు అమాయకంగా బయట పెట్టటంవలనే అనూరాధ ఇంతవరకూ తెచ్చుకుంది. ఇంకోసారి అటువంటి పొరబాటు మీరు చెయ్యవద్దు. జీవితాలను ఇలా వెళ్ళనివ్వటమే మంచిది. ఒకసారి అటువంటి పొరబాటుచేసే దాని ఫలితాలు జీవిత పర్యంతమూ వెన్నాడుతూనే ఉంటాయి" అన్నాను నేను. అటువంటి సంధర్భాలు కొన్ని ఉదాహరణంగా చెప్పాను.

అంతటితో ఆగి పోతుందనుకున్న కథని తిరిగి పొడిగించాడు చక్రపాణి. అతని మాటలలోనే చెబుతాను.

"అనూరాధ వెళ్ళిపోయింతరువాత చాలా సేపు ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాను. అనూరాధ ప్రవర్తనబట్టీ, ఆమె ఇక్కడఉన్నంత సేపూ కొంత ఇబ్బంది పడుతున్నట్లు తెలిసిపోతూనేవుంది. ఆమె సరస్వతికి భయపడుతూనేవుంది. సరస్వతి ధోరణికూడా అదోమాదిరిగా ఉంది, ఇమె కిలాంటి పరిచయాలంటే ఇష్టం ఉన్నట్టు గాలేదు. ఇక అనూరాధ మా ఇంటికి రాకపోవచ్చునని కూడా నాకనిపించింది. ఈ తలపురాగానే భార్యకు చెప్పేసి ఆమెను ఎలాగైనా సుముఖురాల్ని చేసుకోవాలనుకున్నాను. మళ్ళీ

పాతకథ

మరొక ఆలోచన. బలవంతంగా ఆమెను ఒప్పించటానికి నాకున్న హక్కేమిటి? ఆమె మీద నాకున్న అధికారాన్ని ఇలా దుర్వినియోగం చేసుకోవటం ధర్మమేనా? ఇప్పటికే నలిగిపోయిన ఈ జీవితాన్ని మరింత రభస చేసుకోనా? సరస్వతి ఒకవేళ నన్ను అపార్థం చేసుకోవటమే జరుగుతే అందులో అసందర్భం ఏముంది? ఆశ్చర్యం ఏముంది? ఆ రాత్రి చాలాసేపు ఇలా ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాను. అర్ధరాత్రి ఎప్పుడో నిద్ర పట్టింది.

తెలతెలవారేవేళ కాకులు కూసే సమయంలో ఎవరో తట్టినట్లయి కళ్ళు తెరిచి చూసాను. సరస్వతి నాముఖంమీదకువంగి జుట్టులోనికి వ్రేళ్ళు పోనిచ్చి "కలవరిస్తున్నారు. రాత్రి చాలా సేపటివరకూ నిద్ర పోలేదుకదూ?" అని అడిగింది.

కళ్ళు నులుపుకుంటూ పరాకుగా "ఏమని కలవరించాను" అన్నాను.

"అనూరాధ అంటూ ముమ్మారు కలవరించారు. ఇంకా ఏవేవో అన్నారు. సరిగ్గా వినబడలేదు."

నా గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయి. ఎలాగూ ఆమెకు తెలిసింతర్వాత దాచి ఉంచటం శ్రేయస్కరంకాదని "నీతో ఒక విషయం చెప్పాలని చాలా రోజుల్నించి అనుకుంటున్నాను. వింటావా?" అంటూ ఆమె చేతులు చేతుల్లోకి తీసుకున్నాను.

"నాకంతా తెలుసు. మీరేమీ చెప్ప నక్కరలేదు. కొందరి జీవితాలలో మలుపులు ఇలాగే ఉంటాయి. మీది పెద్ద మనసు సుమండీ" అంది ఆమె ఎంతో సానుభూతితో. ఒకప్పుడు అనూరాధకూడా సరిగ్గా ఇలాగే అన్నది.

నేను నిలువునా ఆశ్చర్యపోయాను. ఆమె ముందు సిగ్గుపడిపోయాను. ఆమె ప్రవర్తనలో ఈనాటికీ ఎలాంటి మార్పూనాకు కనిపించలేదు." అని చక్రపాణి తన కథ ముగించాడు.

అనూరాధనీ, చక్రపాణినీ ఉదాత్తంగా చిత్రించుకుని సరస్వతిని లోకంలోని సామాన్యుల జాబితాలో మాత్రమే చేర్చిన నేను తొందరపడి వారికంటె ఆమెను తక్కువ అంచనా వేసినందుకు ఒకప్పుడు చక్రపాణి సిగ్గుపడినట్లుగా, ఇప్పుడు నేనూ సిగ్గుపడాను. ●

కేశవర్ధని
రెడిమిక్స్‌డ్ హెయిర్ ఆయిల్
కొనండి.

అన్ని స్టోర్సులో లభించును
కేశవర్ధని ప్రొడక్టు్స్
మద్రాసు-14